

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 68.

Anden Session.

29de Møde.

Torsdagen den 19de November.

(Fortfat).

Orsted: Hvad min ærede Sidemand (Blechingberg) har udtalt, indeholder endeel af de Grunde, hvorfor jeg troer, at det ikke er tilraadeligt at udgive en Valglov for Færøerne, førend Færingerne selv ere blevne hørte derom, fordi man, ved at udarbejde denne Valglov, blot har holdt sig til Analogie af vor Valglov, og blot har gjort de Forandringer, som man efter den Kundskab, man har til Færøerne, anseer for aldeles nødvendige, men ved mange andre Leiligheder har fundet, at der vel kunde være andre Forandringer at gjøre, men at man af Mangel paa tilstrækkelig Sagkundskab ikke kunde driste sig til at foretage dem. At Færingerne vilde være bedre tjente med at have Ret til at vælge ogsaa Individuer, der boede her i Landet, men som ivoerigt havde de til Valgbarhed til Landstthinget fornødne Egenskaber, og som ved Ophold i eet eller flere Aar paa Færøerne havde erhvervet Kundskab til Forholdene sammesteds, det forekommer mig at være høist sandsynligt, og det synes derfor at være unaturligt, at man nu vil foreskrive en Valglov, rettet efter den, der er givet for Danmark, uden noget tilstrækkeligt Hensyn til, hvad der kan stemme overeens med Færøernes Forhold og Færingernes Dnsfer. Der er fra ingen Side udtalt noget Dnsse om at udelukke Færøerne fra Rigsdagen; men der er netop yttret det Dnsse, at der, førend man bestemmer Maaden, hvorpaa de skulle repræsenteres her, og det Forhold, hvori de skulle staae til Rigsdagen, gives de bedste Mænd paa disse Der Leilighed til at udtale sig. At navnlig Valgbarheden til Landstthinget, saaledes som den skulde ordnes efter det forelagte Udkast,

sandsynligviis ikke vil være den med Færingernes Interesse og med de paa Færøerne bestaaende Forhold meest overeensstemmende, synes at være ganske klart. Den høitagtede Indenrigsminister har udtalt, at man der antager Jordbesiddelse for at være den bedste Maalestok, og han mener, at denne indirecte kommer frem ogsaa ved den Valglov, som her er bragt i Forslag, fordi nemlig Beskattningen dog retter sig efter Jordbrugen. Det kan vel være Tilfældet med de almindelige Skatter; men der gives ogsaa andre Afgifter og Byrder paa Færøerne, der ikke staae i et bestemt Forhold til Jorden. Saaledes ville f. Ex. Fribefordringerne vistnok være forskellige paa de forskellige Steder, og de kunne altsaa ikke give det samme Forhold til Jorden over hele Landet. Ligeledes ere Skolebrændsel, Skoleparationer og Sligt Byrder, som ere forskellige i de forskellige Districter, og som altsaa maae gjøre, at Valgbarheds Betingelserne i de forskellige Districter ville blive forskellige. Gik man derimod directe efter Jordbrugen, saa vilde man uden Tvivl træffe Forholdet paa en Maade, som mere stemte overeens med Færingernes Interesse. At der er nogen Nødvendighed i, at Valgloven for Færøerne skal ordnes i fuld Overeensstemmelse med den her gjældende Valglov, kan jeg ikke indsee. Det er udtrykkeligt forbeholdt i § 18 af Valgloven, at der skal træffes nærmere Bestemmelser for Slesvig, Island og Færøerne, som herved i denne Henseende ere satte ganske ved Siden af hinanden. Ogsaa er det vist, at der i sin Tid ved Forhandlingerne om Grundloven ikke blev udtalt Noget om, at Færøerne ligefrem skulde ansees for at være indbefattede derunder. Det var i Bærk at stille Forslag i denne Henseende; men de bleve tilbageholdte, og man har altsaa villet, at det